

Derefter foretoges:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1319; Udvalgets Erklæring og Ændringsforslag findes i Tillæg B. Sp. 2413).

Udenfor Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Udvalgets Indstilling og det stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling.

Ordføreren (Jensen [Broby]): Der stilles til dette Lovforslag et lille Ændringsforslag af rent redaktionel Art. Det drejer sig om en ren Forgølemelse, idet vi i Udvalget var fuldstændig enige om at opretholde Repræsentationen i Arbejderforsikrings-Raadet for de to Afdelinger, som der ikke blev rørt ved, nemlig Industriafdelingen og Landbrugsafdelingen, men det blev glemt at stille et Ændringsforslag angaaende den frivillige Forsikring, idet de to Repræsentanter, som fandtes for den frivillige Forsikring, selvfølgelig ogsaa skulde opretholdes. Derfor er dette lille Ændringsforslag stillet. Det er stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Ministeren, og jeg vil gerne anbefale, at man stemmer for Lovforslaget i den Skikkelse, det saa faar.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslaget.

Ændringsforslaget vedtoges uden Afstemning.

L. D. Rasmussen: Siden vi sidst havde dette Lovforslag til Behandling i dette høje Ting, er der i det andet høje Ting foretaget en Ændring, som jeg gerne vil pege paa, nemlig en Ændring til sidst i § 4, som giver Statsfunktionærer en lille Fordel, idet der gives nye Fradragsregler for Invaliditets-erstatninger, naar der tilkommer de paa-gældende Pension, saaledes at der endog, hvis de har naaet Ret til fuld Pension, intet fradrages i deres Erstatning. Det hedder i den bestaaende Lov, at samme Regel gælder for kommunale Funktionærer. Dette vil altsaa sige, at der ved denne Bestemmelse er opnaaet nogen Fordel for disse og for Statsfunktionærerne.

Til §§ 7 og 8 finder man Ændringer, som søger at klargøre Forholdet med Hensyn til

Partsfiskeri, men som klargør det paa en yderst uheldig Maade, idet det fremtidig vil kunne lade sig gøre, at alle Fiskere faar deres Lønning udbetalt som Parter, og derved tvinges de til at forsikre sig selv. Deres Arbejdsgivere vil derved unddrage sig en Pligt, som alle andre Arbejdsgivere har, og disse Arbejdere indenfor Fiskeriet vil faa en Pligt, som ingen andre Arbejdere har. Dette vil ganske afgjort blive Resultatet af denne Ændring i den bestaaende Lov.

Naar hertil føjes den Bestemmelse, som findes i § 1, Stykke 2, om en generel Nedsættelse paa 15 pCt. for samtlige Ydelser, hvorved man i Virkeligheden gaar til Bunds, tager alle de Ydelser, som ikke ved Ændringen af Loven i 1920 fik mindste Fordel, saa har Lovforslaget ved denne og ved de øvrige Nedsættelser, der har fundet Sted, og som er ganske urimelige og gaar langt ud over det Formaal, der hævdes at være tilsigtet, faaet en saadan Karakter, at jeg paa Mindretallets Vegne maa tilraade ærede Medlemmer at stemme imod Lovforslaget.

Fibiger: I Modsætning til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen skal jeg udtale min Glæde over, at det i Landstinget er blevet ordnet saadan, at Fiskerne nu faar den Stilling med Hensyn til Ulykkesforsikringen, som de har ønsket saa længe, og over, at det er blevet klaret, hvordan Forholdene ligger. Jeg skal anbefale, at man stemmer for Lovforslaget her i Tinget.

Mads Larsen: Ogsaa jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i den Skikkelse, som det nu har faaet. I Anledning af den Karakteristik, som det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen gav af Lovforslaget, og som jeg mener er ganske urigtig, og i Anledning af, at selve Høvdningen for det ærede Medlems Parti gentagne Gange her i Salen har omtalt Resultatet af Ulykkesforsikringsloven, vil jeg dog gerne gøre et Par Bemærkninger her ved Lovforslagets eneste Behandling.

Det, der foregik i 1920, var en rent skematisk Fordobling af alle Erstatningssummer, foranlediget ved Kronens lave Kurs — den bevægede sig omkring ved 60 — og de voldsomt høje Priser, med andre Ord Kronens ringe Købeevne. Det var det, der var Aarsagen til, at man satte Erstatningerne op til det dobbelte. Det er ganske rigtigt, som det her er blevet sagt, at en barnløs Enke, naar nu Loven er vedtaget i den Skikkelse, der her er Tale om, faar et Erstatningsbeløb af 7 140 Kr., medens